

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Decreta Provinciae Mediolanensis Svb B. Carolo Borromeo, Cardinale
Archiepiscopo, Diuersis temporibus in sex Concilijs, totidemq[ue]
voluminibus edita

Speciano, Cesare

Brixiae, 1603

Tit. XIII. De Clericis Peregrinis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10553

Qualiter prius concionatores examinandi sint. Cap. XXII.

Concionatores examinentur antequam admittantur ad præscriptum Concilij Quinti Prouincialis, vbi doctè, & luculenter Illustriss. Dominus meus, quæ sunt interroganda præscripsit.

Quando concionatori colligendam pecuniam proponere non liceat. Cap. XXIII.

Concionator in Vrbe, ne sine scripta Episcopi facultate pecuniæ collectam, inter concionandum proponat, faciat ve, neq; itidem in diœcesi sine Vicarii Foranei licentia: licet tamen concionatoribus Regularibus in eorum Ecclesijs, absque facultate illis tradita ab Episcopo, siue eius Vicario, sua monasteria populo commendare.

Nec se pro elemosyna commendare, sed quibus hoc liceat. Cap. XXIII.

Nec verò elemosinæ causa concionatori se ipsum commendare liceat: ab alijs tamen pijs honestisq; hominibus eius causa, de Episcopi licentia conquiri, & colligi uetitum non sit.

Nemini etiam regulari, & quamuis exempto qualiter concionari permittitur. Cap. XXV.

Ne in Monasterijs quidem, & locis, vbi regulares spiritualem, temporalemq; iurisdictionem habent, quisquam Ecclesiasticus homo, etiam regularis exemptus, prædicationis munus obeat, nisi primò ab Episcopo probatus, intra cuius diœcesis fines, ea monasteria, loca ve sunt: Regulares uerò à suis superioribus approbati, ac de eorum licentia, in Ecclesijs suorum ordinum prædicaturi antequam prædicare incipiant coram Episcopo personaliter cum ipsa licentia se presentent, ab eo benedictionem accepturi; sine qua benedictione, aut Episcopo contradicente, prædicare non præsumant: si quis contra fecerit, ei pœnæ, & censuræ constitutæ sint, contra alios sancitæ.

Concil. Lateran. sub Inn. 3. Cap. 3. §. Quia vero. To. 4. Conc. Trident. Sess. 5. c. 2. §. Regulares, verò de reform.

DE CLERICIS PEREGRINIS. Tit. XIII.

Clericus alienæ diœcesis adueniens, qualiter denuntiandus, literæq; eius commendatitiæ comprobandæ. Cap. I.

Quod Patrum decretis & Tridentino Concilio sancitum est, nè alienæ diœcesis clerici absque commendatijs literis ab ullo Episcopo recipiantur; quòd facilius illud executionem habeat, Parochus quispiam, vbi primùm cognouerit in Parochia sua Ecclesiasticum hominem alienæ diœcesis, vel domicilium consti-

Sess. 23. c. 16. ver. Nullus præterea de refor.

a Vt irreuerentia eccitatur singuli episcopi, i suis diocesibus interdiciant ne cui vago, & ignoro Sacerdoti, Missas celebrare liceat, verba sunt Tri. Cōc. Sess. 22. i Decreto, de vitandis in celebratione missæ. b Cōcordat. c. extraneo. 71. dif. 12. c. tuz, ex hoc fit. c In Cōcil. Laodicensi statutū fuit, ne Clericus, vel Laicus, siue in iussione episcopi, peregrinetur, id quod refertur i c. Non oportet, & consecr. dist. 5. ex quo notatur, Episcopi literas habet qui peregrinari volet.

cuisse, vel apud aliquem diuertisse, ^a vel in caupona hospitio exceptum esse, vt aliquod dies commoretur; quam citissime poterit octo ad summum dierum spatio eius nomē, & patriam, ^b si in Vrbe est, Episcopo, eiusve Vicario; sin autem in diocesi, Foraneo Vicario illius regionis denuntiet. Eorum autem cuius cura sit, illum ad se, accrescere, mandareq; literas commendatitias sibi ab eodem ostendi; quas tamen Vicarius Foraneus non comprobabit, nisi consulto Episcopo. In ijs autem comprobandis ea seruentur, quæ superiori item Provinciāli Synodo hoc de genere constituta sunt.

Clericus accingens se peregrinationi ad quæ prius teneatur.

Cap. I I.

NE quisquā Sacerdos, clericusve cuiusvis ordinis, peregrinaturus, itineris, peregrinationis causa sine literis dimissorijs, ac testimonialibus Episcopi se committat, ^c vt Canone veteri sancitum est, tum præterea, nec sine benedictione, quā Episcopus, vel alius ab eo deputatus Sacerdoti, clericove peregrinaturus statis precibus, libro Sacerdotali, ritualive præscriptis impartiet. Iis sanè literis à Cancellario adscribantur hæc singula capita, Sacerdoti, clericove peregrinanti infra præscripta, quo accuratius ab eo illa seruentur.

Qualiter Comites denuntiandi & incumbendi. Cap. III.

Peregrinationis Comites, quos sibi adiunxerit, cum in viam se daturus est, Episcopo, aut Vicario, exponat, quorum Comitum nomina à Cancellario literis dimissorijs adscribantur.

Quid de Clerico beneficiato. Cap. IIII.

SI quis item peregrinaturus, Ecclesiam Parochialem, aut capellam, aliudve cuiusvis nominis beneficium Ecclesiasticum obtinet, cui ministeriū aliquod debeatis, vt Episcopus opus esse censuerit, Sacerdotem, vel Clericum qui eidem Episcopo, Vicariove probatus sit, pro ratione ministerij ante substituatur, quā iter suscipiat, ne Ecclesia debito ministerio et cultu careat; cuius rei, per se præstita testimonium scriptum, aut Episcopo, aut Vicario exhibeat. Si verò, quem substituerit, aut alij, quem Episcopus maluerit, scilicet aliquod dierū peregrinationem facturus est, vestes sacras, ornamenta, libros, scripta, omnemq; Ecclesiasticum suppellectilem committat; indice eorum omnium sigillatim, ac diligenter confecto, eo scilicet præsentem, cui hoc munus Episcopus dederit; ne ex eius absentia aliquod detrimentum Ecclesia patiatur.

Prosequutio prædictorum. Cap. V.

DEinde is, vel Sacerdos vel Clericus antequam peregrinationi se committat, peccata primò confessus, tum si Sacerdos est, missæ sacrificiū, quod est pro iter agentibus, offerre; si Clericus inferior, sacram Eucharistiam sumere, studeat.

Qua-

Qualiter incedere debeat. Cap. VI.

In itinere, clericali habitu contractiori, omnis Sacerdos, & Clericus, dum in peregrinatione est, uti possit; pileum autem induat, clericali ordini congruentem, & à Laicali vestitu distinctum.

Tonsuram, & horas Canonicas nè omittat. Cap. VII.

Tonsuram clericalem perpetuò habeat. Nè itineris causa Canonicas horarias, diuini officij preces omittat; ac tum etiam statuta de præcepto Ecclesiæ ieiunia seruet; nisi cum legitime excusatus est.

Quomodo Missam celebrare, vel ei interesse debeat. Cap. VIII.

Si sacerdos est, ubi probatus fuerit, missam quotidie celebrare curet: at vero Dominicis, & festis diebus, id facere non omittat; singulis uerò diebus, siue Sacerdos, quando ipse non celebrat, siue Clericus, missæ sacrificio interesse studeat.

Itinerarium quotidie recitet. Cap. IX.

Mane singulis diebus, præter officium diuinum debitum, preces etiam illas piè recitare curet, quæ itinerarij nomine appellantur.

Qualiter Sanctæ peregrinationis suæ exemplo, & verbo Laicos instruat. Cap. X.

In omni denique itinere, quod sanctæ peregrinationis causa suscepit, eum se vitæ moribus, omniq; actione præstare studeat; ut piè, religioseq; peregrinandi exemplum laicis præbeat; quorum si aliquem Socium, & Comitem habet, sanctis peregrinationis exercitationibus, atque rebus ad salutem instruere curet.

Quos sibi Comites renuat. Cap. XI.

Hebraeis, & mulieribus Comitem non se adiungat, neque eodè curru, cum eisdem vehatur, neque item eodem nauigio, ut scâdalum euitetur, si aliter sibi consulere poterit commode.

A Prophanis caueat: Spiritualibus vacet. Cap. XII.

Ne ijs etiam se adiungat in via, nisi necessitas coegerit, qui dum iter faciunt, prophanis cantionibus, cytharis, alijsve musicis instrumentis utuntur.

Abstineat item ipse à prophanis canticis, & colloquijs eiusdè generis, quorum usu, pietatis, in peregrinationem suscepta, studium refrigescit. Psalmis, Hymnis, canticis, præcariæ coronæ beatæ Mariæ recitationi, ac rerum diuinarum meditationibus vacet; spiritualibus item sermonibus, si Comites habet, quibuscum loquatur, corporis, vel animi lassitudinem subleuet.

Quando

Quando hostiatim non quæritet. Cap. XIII.

NE hostiatim victum quæritet, nisi ex voto, vel alia causa, ab Episcopo probata, & facultate nominatim scriptis impetrata.

Loci quo peruenerit in Ecclesia, postquam preces fuderit, ad quos diuersabitur. Cap. XIII.

CUM ad aliquem locum Vesperis peruenerit, Ecclesiam, quæ eo loco est, antequam ad hospitium diuertat, religiosè adeat, si potest: vbi supplicet orationibus, vel alias religiosas preces recitet.

Si apud religiosos homines, vel apud alios viros honestos diuersari commodè potest, ab hospitij publicis abstineat.

Mensæ discubuturus, quæ agat. Cap. XV.

AD cauponas verò si diuertere necesse habet, nec vndè cum eisdem Hebræis, aut mulieribus accumbat. Antequam discumbat, mensæ benedicit, tùm pransus, aut cœnatus gratias agat, ceteraq; obseruet, quæ de temperantia, frugalitate, & modestia clericali decretis nostris præscripta, accuratè præstate debet.

Cum ad peregrinationis locum peruenerit, quid agere, & præmittere debeat. Cap. XVI.

CUM primùm ad peregrinationis locum peruenerit, Cœnfessione probato, Confiteatur, & Missam Sacerdos celebrare, & Sacram communionem Clericus sumere curet; totusque peregrinationi susceptæ intentus, non rerum vana curiofitates, nõ loci antiquitates, non quicquid aliud à peregrinandi proposito alienum, confectetur; sed religiosa animi præparatione Ecclesias, sacrasque reliquias, quas potissimùm deuotionis, votiue causa visitatum venit, cum alias etiam sollicitè visitet; qua visitationis sollicitudine, pietatis sibi ardorem excitare studeat, vt maxime potest.

Nec verò vbi sanctam peregrinationem absoluerit, aliò longius vagetur.

Reuersus à peregrinatione clericus quæ præstabit. Cap. XVII.

A Peregrinatione reuersus, Episcopum primò, aut Vicarium, cum literis dimissorijs, quas dedit, conueniat; sanctæq; sue peregrinationis testimonium ab ordinario loci, aut saltem à Prefecto Ecclesiæ, vel loci Visitatore offerat, ad quam peregrinationis causa, iter suscepit; nisi literis dimissorijs, illius nominatim ab Episcopo exprimat, cuius allato scripto, id testatum facere debet.

Laicus peregrinationem suscepturus quæ peragat. Cap. XVIII.

L Laici item, antequam peregrinationem suscipiant, suum quique parochi conueniant: à quo sanctè peregrinandi consilium capiant; & literas habeant ab Episcopo, Canonicas, vt Canone expressum est.

Laici peregrini.

Qua-

Qualiter à Parocho benedicatur. Cap. XIX.

DEinde benedictionem ab eodem parocho petant, qui superpelliceo, & stola indutus, illis bene precetur, & benedicat, statis religiosis precationibus, quæ ex Ecclesiæ instituto peregrinis adhibentur.

Ut sanctè peregrinentur, quæ oporteat. Cap. XX.

Peregrinationis verò iter suscipiant, vbi ritè confessi, sacram Eucharistiam religiosè sumpserint.

Peregrinando, omnia fugiant, quæ deuotionis studium perturbant, aut impediunt; & illa amplectantur, quibus illud excitari solet.

In itinere stat a præcepto Ecclesiæ ieiunia seruent, nisi cum legitime excusati sunt.

Singulis diebus Missæ sacro interesse studeant: Dominicis verò, & festis ne vlllo modo desit, tum sacram communionem sumere curent, de consilio confessorij.

Mane preces, quas itinerarium vocant, piè recitare studeant, qui legere non uerint.

Elemosinas, si per facultates possunt, largiantur.

Insent potissimum Orationi; Psalmis, Hymnis, Canticis, precariæ beatæ Mariæ recitatione, & rerum spiritualium meditationibus, & sermonibus lassitudinem subleuent.

Quorum consortia vitent. Cap. XXI.

IN Curru, nauigio, & hospitio, cum hebræorum maximè, tum mulierum etiam, nisi quas cognatione affinitate ue iunctas, aut etiam ex familia sua sanctæ peregrinationis socias habeant, omne consortium vitent, nisi necessitas aliud coegerit.

A quibus abstineant. Cap. XXII.

Abstineant item à prophanis canticis, colloquijs, cytharis, alijsq; musicis instrumentis; atq; adeo ab eorum societate, qui in itinere ijs, alijsve eius generis actionibus, operam dant, quibus pietatis studium in peregrinationem suscepta languescit.

Quando elemosinam non quæritent. Cap. XXIII.

Ne elemosynam quæritent, nisi ex voto, vel necessitate, aliave causa Episcopi literis, & testimonio probata.

Qualiter ad singulorum locorum ecclesiam prius adeant.

Cap. XXIII.

Ad loca vbi primùm vesperi diuertunt, Ecclesiam precandi causa prius adeant, quàm in hospitium veniant; si temporis tarditas aliudve non impedit.

Cum

Cum ad peregrinationis locum peruenerint, quid faciant.
Cap. XXV.

AD sacra loca, quæ religioſè uisitatari ſunt, cum peruenerint, nihil aliud ſibi proſiſitum habeant, quàm ut, aut Iubileum, Indulgentiam uel confequantur, aut uota ſanctè perſoluant, ſacras reliquias, et ſacra loca piè uisitent, ab omni curioſitate, peccandiq; occasione abſtinentes.

Proſequentio prædictorum; & quid, cum reuerſis fuerint, agent.
Cap. XXVI.

ITaque primò confeſſi, cum ſacram Eucharistiã ſumpſerint, tum religioſè ſanctorum ſtatùs Eccleſias uisitent, ita ut ex ipſorù locorum admonitione maior affectus in ipſis reſurgat, ad excitandam pietatem, et ſanctorum, quorum auxilium implorant, orationibus adiuuentur.

Reuerſi à peregrinatione, primò Parochum conueniant, à quo benedicantur; adhibitis, ex Eccleſiæ instituto, præſcriptis ſanctis orationibus.

